

МОТИВИ

Основен проблем в стопанския оборот е съществуването на постоянен паричен поток, който не се отразява в първични счетоводни документи. Извършват се разплащания в брой по сделки между юридически лица, физически лица и между юридически и физически лица. По този начин в страната се изплащат и реалните размери на работни заплати, като по документи лицата получават различни, далеч по-ниски суми, с което се избягва както внасянето на данък по ЗДДФЛ, така и на задължителни осигурителни вноски.

Подобни на предлаганите законови разпоредби, които ограничават плащанията в брой действат и в други държави от Европейския съюз, например във Франция, Белгия и Люксембург.

Въвеждането на ограниченията за плащане в брой не би затруднило стопанския оборот, тъй като през последните години българската банкова система претърпя значително развитие, има изградена широка клонова мрежа, която е в състояние да поеме увеличени брой транзакции. От друга страна приемането на предлаганите разпоредби би довело до допълнителни постъпления в държавния бюджет и създаване на възможност за ограничаване на сивия сектор в икономиката на страната.

Въвеждането на ограничение на плащанията в брой е допустимо от гледна точка на правото на Европейския съюз. Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансиране на тероризма, в параграф 18 от преамбюла си изтъква, че използването на плащания на големи суми в брой многократно се е оказвало уязвимо за изпирането на пари. Държавите членки на ЕС, които позволяват плащания в брой над определен стойностен праг трябва да прилагат специални мерки срещу изпирането на пари. Същевременно европейското законодателство не възпрепятства и дори насърчава държавите членки да приемат по-строги разпоредби, за да се справят по-успешно с риска, свързан с изплащане на големи суми в брой.